

Harangszó

A KIRÁLYHÁGÓMELLÉKI REFORMÁTUS EGYHÁZKERÜLET GYÜLEKEZETI LAPJA • 2011. SZEPTEMBER XXII. ÉVFOLYAM 18. SZÁM

Műemléktemplomok a Partiumban (1.)

Ha a Királyhágómelléki Református Egyházkerület műemléktemplomairól próbálunk számbavételt készíteni, mindenekelőtt azokról a tényezőkről kell szólnunk, amelyek ezeknek az emlékeknek a megszületését, sorsát, minőségét, állapotát, művészettörténeti vagy szellemi értékeit határozzák meg.

Délen a legmostohább sorsú Krassó-Szörényben alig találunk református egyházi műemléket, de itt a gyülekezetek száma is elenyésző. A török hódoltság majd 200 éve nem csak a műemlékeket tizedelte meg itt és a Bánságban, de a karlócai békét követően olyan népmozgások, demográfiai változások, telepítések zajlottak le, melynek következtében már a XVIII-ik századtól kezdve és a mai napig tartóan folyamatosan csökkent a reformátusok lélekszáma mind Arad, mind Temes megyében. Jellemző, hogy a legtöbb középkori eredetű templomot a XVIII-XIX. században új helyszíneken, alapjaiból újjáépítik. Más a helyzet a valamivel kevesebb pusztítást megért és csak harminc éves hódoltsággal sújtott Partiummal. A legtöbb – legalább részben középkori eredetű – műemlék Biharban és az elzártabb, védettebb, Kraszna és Közép-Szolnok megyékből kialakított Szilágyban található, de a kissé eltérő történelmi múlttal rendelkező peremterületek, az időnként a királyi országgrészbe tartozó Szatmár és Máramaros vármegyék területén is jónéhány műemléktemplom áll. Persze a Partiumon, főként a Szilágyáságon végigvonuló hadjáratok, a török-tatár portyák és az osztrák zsoldoscsapatok rablásai (1552-56, 1598, 1600-04, 1658, 1660-61, 1686-87, 1702-09 években) itt is jelentős pusztításokat okoztak és döntő mértékben járultak hozzá a reformáció után még megmaradt középkori berendezésének eltűnéséhez is. Szimptomatikusnak mondható, hogy az ekkorról maradt ingó emlékek körét mindössze két berendezési tárgy alkotja: a Ioannes Fiorentinus által faragott vörösmárványi keresztelőmedence Menyőrről (ez ma a bukaresti Nemzeti Történeti Múzeumban látható) illetve a szilágycsehi református templomban őrzött ötülékes stallum.

A tatárjárásnak, a végvári háborúknak majd a török hódoltságnak köszönhetően – és főleg a belsőerdélyi műemlékekkel való

Elenyésző a döntő mértékben Árpád-kori építésűnek tekinthető emlékek száma, a kevesek közt van Albis temploma is

összevetésben szembevetendő – elenyésző a döntő mértékben Árpád-kori építésűnek tekinthető emlékek száma, a kevesek közt van Ákos, Csomaköz, Krasznacégény, Somlyóújfal, Érabrány, Albis, Pelbárhida, Siter, Magyarkacucs, Vedresábrány, Vadász.

Nagyobb számban maradtak fenn gótikus vagy a XIV-XV. században gótikus stílusban átépített műemléktemplomok, de ezek többsége sem őrzi teljes egészében alaprajzi szerkezeti, térformáló elemeit, nyíláskereteit és egyéb liturgikus rendeltetésű faragványait, hanem általában csupán egy-egy ilyen elemet, részletet vagy csak alaprajzaik, esetleg támpilléreik emlékeztetnek stílár eredetükre. A leghívebben képviselik a gótikus építészetet Mezőtelegd, Szalárd, Tasnád, Szilágy-nagyfalu, Szilágycseh, Kecel, Hadad, Egri, Sárközüjlak, Misztótfalu, Vetés templomai. Ezeknél a bordás boltozatok mellett mérműves ablakok, gazdagabban tagolt ajtókeretek, helyenként ülőfülkék és szentségtartó fülkék vallanak a gótika hol provinciálisabb, hol kiemelkedőbb minőségű művészetéről.

EMÓDI TAMÁS

HETEDIK KÜRTSZÓ

Ítéletgetés, ítéletgetés

Máté 7,1-5

A véleményezés és annak nyilvánítása emberi mivoltunk felségterületére tartozik. Olyan képesség, amely páratlan értékű az élővilágban. Az állatokat ösztöneik vezetik, véleményük a szerint jó vagy rossz, hogy környezetükből mi a hasznos vagy ártalmas számukra.

Véleményünk, amely értelmi képességeink révén ítéletekké formálódik, segíti látásunkat, tájékoztat a való élet tágasságában, sokszínű világában. A valóság éppen a véleményalkotás során válik személyes ismeretűvé, és beletagol a környezet mozgalmal eseményeibe. A különböző véleményekben kifejeződő ítélet lesz a tudományok alkotóeleme, az emberiség kultúrájának faktora.

A nagy kérdés mindig az, hogy milyen szándék vezeti a különböző véleményekből származó ítéleteket, milyen cél szolgálatában áll a véleményt kimondó ítélet. Lehet ugyanis ítéletet mondani nemes célok elérése érdekében, az ember javát, örömet, boldogulását elősegítő tények, körülmények, megvalósulása érdekében, de lehet a hatalom, tekintély birtokában, a vélt nagyság páholyában ülve, olyan elítélő véleményeket is kifejezni, amelyek nemcsak megalázók, bántók, az emberi méltóságot sértők, hanem halálos mérget árasztanak. A szeretet hiányában elhangzó ítélet mindig ő, és nélkülözi az igazságot. Ebben az összefüggésben adódik az a kérdés is, hogy hol fog az ítélet, mi annak a forrása. Krisztus azt tanítja, hogy „a szív teljességéből szól a száj” (Mt 12,34). A szív az élet központja, nemcsak biológiai, hanem lelki értelemben is. A. Exupery azt mondja a Kis Herceg barátjával, hogy az ember szívével lát jól, a lényeges a szemnek láthatatlan.

A Hegyi beszédben (Mt 5-7), amely Isten országa alkotmányának is tekinthető, Krisztus hiteles képet ad arról a „belső emberről”, aki indulatának sodrában él, amikor beszél, ítéletet mond, felebarátját értékeli vagy becsüri, imádkozik, alamizsnát oszt, vagy éppen az oltár elé járul. Ennek egy jellemző darabja az ítélező, pellengére állító emberi magatartás, amelyből hiányzik a szeretet, a gyöngéd empátia. Abban a korban nagyrészt arám nyelven beszéltek és a közzsájon forgó közmondások is ezen a nyelven hangzottak el. Ilyen volt ez a népi mondás is: „Ne ítélj, hogy ne ítéltessél”. Magyar népünk, egészséges életfelfogással rendelkező őseink ezt a több részből álló mondást leegyszerűsítették és így parafrázták: Mindenki előbb a

ESZENYEINÉ SZÉLES MÁRIA

FOLYTATÁSA A 2. OLDALON

Orgonaavató Kémeren /3. - Partiumi reformátusok a honosításról /4.

„Ezek után pedig rende az Úr másokat is, hetvenet, és elküldé azokat kettőnként az ő orcája előtt minden városba és helyre, ahová ő menendő vala. Monda azért nékik: Az aratnivaló sok, de a munkás kevés, kérjétek az aratás Urát, hogy küldjön munkásokat az ő aratásába.

De azon ne örüljétek, hogy a lelkek néktek engednek, hanem inkább annak örüljétek, hogy a ti neveitek fel vannak írva a mennyben.” Lk 10,1-2.20

Az emberi történelem napjainkban fordulópontozott: az energiaválság előrevetíti a vég árnyékát. Az energia ésszerű és a természetet nem pusztító felhasználásáról az atomtudósok és kutatók nap mint nap foglalkoznak. Az emberiség kétharmada éhez, segítségre van szüksége, mert a természet rendjét az ember mesterségesen, önzően felborította, mert az ember csak anyagi érdekeit nézve, elégedetlenül, nem osztja meg javait embertársaival... Lelkileg is szükség van a segítségre, jobban, mint gondolnánk. A léleknek is van energiaforrása és atomereje: Jézus Krisztus! A nagy kérdés: hogyan tudjuk a belőle áradó lelki energiákat felhasználni, hogyan lehet azokat eljuttatni az emberekhez?

A mai igében látjuk egyházi szervezetünk csírát. A középpont, az energiaforrás Jézus Krisztus. A tizenkét apostol a távvezeték. De ez nem elég, kellenek a leágazások, a transzformátorok, a 70 tanítvány. Nem papok és mégis küldöttek, nincsenek fölszentelve, mégis Krisztus követségében járnak. Adva van tehát a program: Krisztus ügyét s az evangélium sorsát egyre inkább a világiakra is, minden gyülekezeti tagra rá kell bízni. Mivel a lelki nyomor óriási, ez a válság alakítja ki az Egyház új arcát. Nemcsak az emberiség, hanem az Egyház története is fordulópontjához érkezett. Beszélünk kell a küldetésről, a feladatról és a magatartásról.

Minden ember belső világa mélységes titok. Igazán megismerni csak akkor lehet, ha ő maga tárja azt föl. Az Isten belső világa százszorosan nagyobb titok. Csak akkor

A LÉLEK CSENDJE

Krisztus követségében

ismerhetjük meg, ha kinyilatkoztatja önmagát. Ez a kinyilatkoztatás Jézus Krisztus. Aki engem lát, látja az Atyát – mondta magáról. Én és az Atya egy vagyunk. Jézus elsősorban az életével beszélt s adott súlyt szavainak. Az igaz Istent nem lehet megismerni és nem lehet hozzá menni, csak Jézuson keresztül.

Ránézek Krisztusra, kicsoda Ő? Kinyilatkoztatás. Ránézek a tanítványra, kicsoda ő? Kinyilatkoztatás. Jézusban meglátjuk az Atyát, a tanítványban pedig Krisztust. Jézus szétosztotta magát az úrvacsorában. Az emberiség egyszer felébred, hogy kiapadtak lelki energiái. Nem elég egyfelől a jólét és másfelől a törvény. Több kell. Ezen a sorsdöntő órán lesz-e Krisztusnak elég tanítványa, hogy elvezesse a kiábrándult és megéhezett embereket a forráshoz? Itt az idő, hogy fölkészüljünk erre.

Azt mondja az írás: Jézus maga előtt küldte a hetven tanítványt azokba a váro-

sokba és falvakba, ahová készült. Mi hát a feladat? Előkészíteni az embereket Jézus jövetelére. Megismertetni az emberekkel Jézus jóságát, szeretetét, nyájasságát, segítőkészségét. Jézus körüljárt és cselekedett – ezt kell tennie a mai tanítványnak is. Együtt imádkozni az emberekkel, közöttük forgolódva, nem magukat, nem az emberi mértéket, hanem Krisztust hirdetni. A gyermekek, a betegek, az öregek és a szükségét látók között is hirdetni kell az evangéliumot.

Krisztust csak krisztusi módszerekkel lehet képviselni. A szó nem elég, abból csak gondolat fakad. Életpélda kell, mert élet csak életből fakadhat. Élni kell az evangéliumot. Az igazságot nem szabad hatalommal képviselni, mert akkor elveszünk az emberek szabadságát. Az igazságot senkire sem szabad kényszeríteni. Jézus kifejezetten aratásba küldi tanítványait, az aratómunka egyike a legfárasztóbbaknak. Kényelmes, szelvelgő széplelekből soha sem lesznek apostolok. Ne legyen sem erszényetek, sem tarisznyátok, mondta Jézus képletesen. Erőt a lélek akkor kap, amikor Jézusban merül el és nem az anyagiak igézetében.

A tanítvány nem annak örül, hogy sok pénze van, hogy sok anyagi jót gyűjtött, még annak sem, hogy parancsolhat és parancsa alá veti magát még a gonosz is, hanem annak, hogy neve az élet könyvébe van beírva, hogy lelki jóval szolgálhat e földi világban, hogy életével arra mutat, aki szíve energiaforrása, atommagja, Jézus Krisztus. Akkor szűnik meg a válság, az energiaválság is, amikor a lélek és az élet középpontjába az kerül, ami odavaló, ami nélkül nincs élet, teljes élet, amikor a szív közepe nem marad üresen, amikor nem pótlék vagy utánzat kerül abba, hanem az, aki váltságahalálával a válságot megszüntette, de ezt nem látta és hitte el az önmagával törődő és önhitt ember.

Gy. Szabó Béla alkotása

BALÁZSNÉ KISS CSILLA

HETEDIK KÜRTSZÓ

FOLYTATÁS AZ 1. OLDALRÓL

saját háza előtt sepreghessen, és csak aztán menjen a kerítésen túlra. Hogy félreértés ne essék, Krisztus gyakorlati példával szemlélteti mondanivalóját a szálka és a gerenda hasonlatával. Mind a szálka, mind a gerenda: egyenműek, nincs közöttük minőségi, csak mennyiségi különbség. Abban egyek, hogy mindkettő a szemben van és egyformán akadályozzák a látást. Egyik kisebb, másik nagyobb látószögben zárja el a környezet érzékelését, ám mindkettő károsít, és gátolja a válság tényleges ismeretét. Tehát mindazt, ami az egészséges szem értékét jelenti: a látást, a tájékozódást, a „lélek tükrének” minden tevékenységét. Sokszor a vakságot is ered-

ményező látászavar, nemcsak fizikai, hanem lelki természetű is lehet. Ez a lelki nyomorúság, vakság, amely nem látja Istent, nem veszi észre embertársát, fonák képet alkot környezetéről, amelyben nem tud egészségesen tájékozódni, a bűn következménye, amely gyökeresen rontotta meg az emberi természetet.

A tragikus az, hogy a szeretetlen ítélkezésben csak a mások bűnét látjuk, a mások szemében levő szálkát piszkálgatjuk sokszor megvetéssel, kárörömmel, gunyorosan, de a magunk szemében levő, daru-emelésre szoruló gerendát nem vesszük észre! Mind a szálkát, mind a gerendát nem nézni kell, hanem kivenni és eltávolítani! A szeretetlen ítélkezés, kritika azonban nem szünteti meg a bűnt. A bűnt csak a megbocsátás szüntetheti meg. Hogyan? Úgy, amint Krisztus bánt a bűnösökkel. Soha nem

érdeklődött a bűnös előélete iránt, nem vádolt, nem kárhoztatott, hanem bűnbocsánatot hirdetett. Ezzel is kifejezte, hogy az ítélkezés egyedül Istenre tartozik. A házasságtörő asszony esetében nem sorolta fel a parázناسág epizódjait, hogy közé tegye azt a nagy nyilvánosság előtt, éppen a hatalmon levő farizeusok előtt, hanem kárhoztatás nélkül elbocsátotta és arra intette, hogy többé ne vétkezzék (Jn 8,1-11).

A szeretetet nélkülöző ítélgetés nem más, mint amolyan szálka-piszkálgatás más szemében akkor, amikor a saját szeme gerendáját még a buldózer se tudja eltávolítani! A héber bölcs így tanít: ne ítélj, amíg sarujában nem jártál.

A szeretetlen ítélgetés helyett, az apostoli intés jobbra tanít: „Aki tévelygőt térít meg az ő tévelygő útjáról, lelket ment meg a haláltól és sok bűnt elfedez” (Jak 5,20).

ORGONAAVATÓ KÉMEREN

„Minden lélek dicsérje az Urat!”

Amikor egy-egy gyülekezetben nagyszabású építkezés vagy felújítás történik, a munkálatok befejezése után hálaadó istentisztelettel avatják fel a felépült vagy megújult templomot, parókiát, gyülekezeti házat. Vannak viszont ezek mellett olyan értékeink is, amelyeket óvni, őrizni és felújítani kell. Ilyen a templom orgonája is.

A Kémeri Református Egyházközség 7 éves küzdelem és áldozathozatal után felavathatta a teljesen felújított, korszerű orgonáját. Az orgonát 1819-ben Johannes Kraemer építette barokk stílusban, és a mai orgonaépítők és javítók mindent megtettek azért, hogy azt eredeti állapotához híven adják át a gyülekezetnek.

Az orgonaavató hálaadó istentiszteleten magam hirdetem Isten Igéjét a 150. zsoltár alapján, amely felszólítja Isten népét: Dicsérjétek az Urat! Az ige hirdetésben 5 kérdésre kaptunk választ a zsoltárból: Kit kell dicsérni? Hol kell dicsérni? Miért kell dicsérni? Mivel kell dicsérni? Ki kell dicsérje? A választ pedig a zsoltár adta meg: Az Urat kell dicsérni, az Ő szentélyében (a kő- és a lélek templomában), az Ő nagyságáért és hatalmas tetteiért, mindenféle hangszerral (akár orgonával, akár a szív húrjaival). Minden lélek dicsérje az Urat. Mindenki, aki csak felismeri Isten gondviselő szeretetét életében.

Paniti Zoltán lelkipásztor az 1Kor 15,58 alapján köszöntötte az egybegyűlteket: „Azért szeretett atyámfiái erősen álljatok, mozdíthatatlanul, buzgólkodván az Úrnak dolgában mindenkor, tudván, hogy a ti munkátok nem hiábavaló az Úrban.” Nem volt hiábavaló a 7 éves fáradozás, a több évtizedes betegség után az orgona újra eredeti szépségében szól.

Tóth József, a testvérgyülekezet lelkipásztor (Szentpéterszeg-Gáborján) a Zsolt 138,1-5 verseivel köszöntötte a gyülekezetet, majd imádkozott a felújított orgonáért. Végül megáldotta a hangszert.

Paniti Eszter lelkipásztornő arról beszélt, hogy milyen fontos egy társ, aki kísér

az úton. Az orgona is ilyen társa a gyülekezetnek az éneklésben. Amíg nem szólt az orgona, az éneklés is nehézkes, kedvetlen volt. Ezért nagy áldás az éneklésünket kísérő orgona. Ez alkalmából egy biznyságtévő verset is írt *Ünnepnap - Orgonaszentelés* címmel.

Oláh Brigitta ifjúsági elnök, a gyülekezet korábbi lelkipásztorának, Máté Lajosnak versét olvasta fel, aki az 50-es években írt alkalmi verset az akkori orgonaszentelés alkalmából.

Ezt követően **Homolya Dávid** bázeli orgonaművész és orgonaszakértő tartott előadást, amelyben bemutatta a kémeri orgonát, a felújítás folyamatát, és közben orgonajátékkal örvendeztetett meg bennünket. Elmondta, hogy az orgonák megóvása tulajdonképpen a múltunk, az iden-

titásunk megóvását is jelenti. Enélkül nem lehet jövőt építeni. Orgonajátéka során olyan neves zeneszerzők műveit adta elő, mint a holland Sweelinck (az orgonaművek atyja), az olasz Storace, a német Handel vagy az osztrák Mozart. És természetesen Liszt Ferenc születésének 200 éves évfordulója alkalmából két szép darabot játszott tőle.

Az ünnepség végén Paniti Zoltán házigazda lelkipásztor emléklapokat osztott ki azoknak, akik szolgálattal, munkájukkal és támogatásukkal hozzájárultak a közel 200 éves kémeri orgona újjászületéséhez és az ünnepség megvalósulásához.

Minden meghívottat a Kultúrotthonban láttak vendégül szeretetvendégségen.

Isten áldása legyen a kémeri orgonán, hogy társként álljon az énekekben az Urat dicsérő lelkes állami gyülekezet mellett, és szépen csengő hangjával hirdesse Isten dicsőségét.

SZONYI LEVENTE *esperes*

Minden lélek dicsérje az Urat. Mindenki, aki csak felismeri Isten gondviselő szeretetét életében

Rév réztornya

Körös-rév a Bihari Egyházmegye legkeletibb „végvára” a Sebes-Körös völgyében, bő félezer református magyarral is belakva.

A '89-es forradalmat és társadalmi, egyházi változásokat gyülekezetünk is megérezte pozitív és negatív értelemben egyaránt.

Volt egy 1968-ban megépült szép parókia, melyet „nyers” téglából nemcsak vakolattal burkoltunk, s mellette egy „lepukkant” szint volt, melyet imateremmé, faskamrává, raktárrá formáltunk át.

A nagy „bummra” az ezredforduló: Kósa László, majd Kál Gézi Mihály gondnoksága alatt sor került a templom külső és

belső megújítására, központi fűtés beépítésére, harang villamosítására.

A tornyot is lefestettük 2002-re, viszont annak belső váza, s lassan tetőburkolata is felújítást igényelt, amire 2011 nyarán került sor.

Gyülekezeti tagok adományából, s mindenekelőtt egy 30.000 lejes állami szubvencióból megvalósult a terv. Hasas János révi polgármester sikeres projektje nyomán kaptuk meg a fenti összeget. Az alpolgármester ezt megelőzően is hathatós támogatásokat eszközölt ki a parókia modernizálására és más célokra is.

Helyi vállalkozók végezték el a torony szerkezet felújítását, s a torony rézlemezrel való beburkolását.

Szintén helyi munkacsoport, a Spiler Kft épített be gyönyörű, hársfából készített négy zsalu toronyablakot.

Mihók Gézi István gondnok szorgossága is nagyban előmozdította a munkálatok ütemes haladását. (Helyettese, Prága Cseri Ferenc és a révi presbitérium is pozitívan állt és áll az egyház gyarapodásához.)

A megújított torony ünnepélyes megáldására/szentelésére augusztus 14-én került sor. Isten áldása legyen velünk, s lelki-evangéliumi gyarapodásunknak is adja azt a lendületet, amit más vonatkozásokban talán hatványozottabban kaptunk meg.

BOROS J. ARTILA *lelkész*

PARTIUMI REFORMÁTUSOK A HONOSÍTÁSRÓL

Magyarországon - otthonosan

A hegyközkovácsi csoportosan igényelték a honosítást

Január elsejétől, a visszahonosítási törvény érvénybe lépésétől több tízezer erdélyi magyar igényelte a magyar állampolgárságot. Összeállításunkban református közéleti személyiségek arról vallanak, ők hogyan élték meg személyesen és gyülekezetükkel az azóta eltelt időszakot.

„Az erdélyi magyarok történelmi igazságtételnek, de legalábbis a 2004. december 5-i népszavazás jóvátételének tekintik a magyar állampolgárság könnyített megszerzésének lehetőségét” – nyilatkozta Nagy József Barna szociális munkás-diakónus, a nagyváradai Demokrácia Központ irodavezetője. Hasonlóan vélekedik Forró László hegyközkovácsi lelkipásztor, mb. főjegyző is, aki a II. bécsi döntés óta eltelt időszak legjelentősebb magyar nemzetpolitikai döntésének tartja a visszahonosításról szóló törvényt.

Nagy József Barna a kezdetekről is szól: „Az első hónapokban leginkább idősebb magyar honfitársaink kerestek fel bennünket, olyan magyarok, akik 1940-44 között már voltak magyar állampolgárok. Később középkorú és a fiatalabb erdélyi magyarok is jöttek, akik szüleik, nagyszüleik magyar állampolgárságára hivatkozva, szintén megkaphatják az állampolgárságot. A nagy érdeklődés miatt előjegyzési rendszert kellett bevezetnünk, ami a mai napig zökkenőmentesen működik.”

Az irodavezető egy különleges kiállítás történetét is elmeséli: „Már az első napokban megkértük a magyar állampolgárságukat visszakérőket, engedjék meg, hogy lemásoljuk azokat a becses családi papirokat, amikkel egykori magyar állampolgárságukat bizonyítják. Számos érdekes irat gyűlt össze: himnlóoltási bizonyítvány, leventekönyvek, cselédkönyvek, származási bizonyítványok, iskolai bizonyítványok,

italmérési engedély.” A dokumentumokat a nagyváradai Lorántffy Egyházi központban tekinthették meg az érdeklődők.

A nagyváradai Demokrácia Központ (Széles /Menumoru/ utca 23. szám, tel: 0259/220-126) irodavezetője számos érdekes, szívszorító esetnek is tanúja volt a visszahonosítások során. Az állampolgársági eskü letételére vár az a bihari néni, aki úgy lesz harmadjára magyar állampolgár, hogy soha nem hagyta el szülőfaluját. Egy arab, magyarul jól beszélő fiatalember is megjelent náluk, aki szintén magyar állampolgár szeretne lenni. Kiderült, hogy Szudánból, a magyarab törzsből származik. A magyarabok Núbia, Egyiptom és Szudán határán élő népcsoport, történelmileg igazolhatóan magyarországi származásúak, valószínűleg 1571 körül érkeztek jelenlegi lakhelyükre. Az eset külön érdekessége, hogy a férfi felesége csángó asszony, aki férjével szintén megkapta a magyar állampolgárságot. Nagy József Barna legszívesebben arra az idős bácsira emlékszik vissza, aki azt mondta, azért kéri vissza a tőle elvett magyar állampolgárságát, mert érzi, tudja, hiszi és hirdeti: magyarnak lenni jó!

„A nagy-nagy öröm mindig belül marad”

„Természetes, hogy a hegyközkovácsi gyülekezetben is azonnal szervezkedni kezdtünk” – meséli Forró László. Az iratcsomók összeállítását helyben, a gyülekezeti teremben oldották meg, a Demokrácia Központ helyszínre kiszálló munkatársai segítségével. Útjuk, magától értetődően testvértelepülésükre, Kapuvárra vezetett, ahol a városháza hivatalnokai már ünnepi díszben vártak rájuk.

A papírmunka megkönnyítése végett négy anyakönyvvezető lépett nem is annyira hivatali, mint inkább örömteli munkába. Ez idő alatt, a papírok leadásán

túllévő gyülekezeti tagok, külön teremben bőséges kínálásban és sok-sok jó szóban részesülhettek. A végén mindenki díszoklevelet és ajándékokat vehetett át. Este a gyülekezet tagjai közösen vacsoráztak a városháza tiszt- és tisztviselőivel, majd hajnalig tartóan ünnepelték az alkalmat.

„Az egész kapuvári utunk olyan volt, mint az elmúlt időszak nemzetpolitikája” – emlékszik a hegyközi lelkész. „Olyan hóban és fagyban indultunk, mintha a december 5-i népszavazás utáni lelki állapotunkat fejezte volna ki a természet, s mire megérkeztünk az első igazi tavaszi verőfény fogadott. Nem tomboltunk örömlökben, mert a nagy-nagy öröm mindig belül marad és éltet, nem akar kiszakadni az emberből. Vigyázunk örömünkre, óvjuk és babusgatjuk, hisz nem újra magyarok lettünk, hanem immár elfogadnak ott is, ahová születve tartozunk.”

Tóth Zsigmond hegyközcsatári presbiter az állampolgársági eskü ünnepélyes és megható pillanatait idézi fel: „Felemelő, nemzetegyesítő pillanatoknak voltunk részesei”. Külön örömet jelent számára, hogy éppen június 4-én, a nemzeti összetartozás napján és családtagjaival együtt részesült a magyar állampolgárságban. A Királyhágómelléki Presbiteri Szövetség ügyvezető elnöke végül Meleg Vilmos nagyváradai színművész szavait idézi, aki az újdonsült magyar állampolgárok nevében szólalt fel Derecskén: „Mi is szeretnénk hozzátenni ennek a nemzetnek az értékeihez”.

F. T.

WASS ALBERT

Véren vett ország

*Egy ország van a lelkünk mélyén,
más országokkal nem határos.
Úgy épült fel a szívéink véren
sok könny-falu, sok bánat-város.*

*Egy ország van a lelkünk mélyén,
úgy építgetjük napról-napra.
Csalódás-házak gond-falakból,
keserűség a tető rajta.*

*Véren vett ország ez az ország,
önnön vérünket adjuk érte,
s addig fog bennünk egyre nőni,
amíg telik még könnyre, vére.*

*Amíg, hogy fa égig ne nőjön:
alkony vigyáz a napsugárra.
Míg minden este gyújtott mécses
koromba fullad éjfél tájra.*

*Egy ország van a lelkünk mélyén:
más országokkal nem határos.
Véren vett ország ez az ország,
nagyon ködös és nagyon sáros.*

ELSŐ ERDŐHÁTI IFJÚSÁGI TÁBOR

Kövess engem!

Isten gondviselése folytán az Aradi Egyházmegyéhez tartozó nagyzerindi gyülekezet volt a házigazdája az első erdőháti ifjúsági tábornak az Erdőháti Szövetség kezdeményezésére. E célra Csáky Barna Zsombor, a helyi gyülekezet főgondnoka ajánlotta fel családi kúriáját.

A hagyománykezdésnek számító rendezvényen nyolc erdőháti gyülekezet ifjúsága képviseltette magát. A Csáky kúriában hetvenhét fiatal talált szállásra, otthonra. Bihari részről Nagyszalontáról, Mezőbajról, Erdőgyarokról és Árpádról érkeztek fiatalok élükön gyülekezetük lelkipásztoraival, az Aradi Egyházmegye részéről pedig a Körösközi települések fiataljai vettek részt, Erdőhegy-Kisjenőről, Ágyáról, Feketegyarmatról és Nagyzerindről. Ott, ahol sajnos elfogyott az ifjúság, helyettük a gyülekezet lelkipásztorai vettek részt a rendezvényeken, hiszen ők is fiatalok még.

A nagyzerindi önkormányzat, Simándi Sándor polgármesterrel az élen ismét bizonyosságát adta Krisztus Anyaszentegyháza iránti szívélyes, önzetlen segítőkészségének. A tábor rendelkezésére bocsátotta minden anyagi ellenszolgáltatás nélkül a községi kultúrház jól felszerelt konyháját, valamint teremfoglalkozások és étkeztetés számára a művelődési ház a legmegfelelőbb feltételeket biztosította. A helyi Pro Zerind Kulturális Egyesület, mint minden ünnepi rendezvény alkalmával, most is segítségünkre sietett, mégpedig úgy, hogy ifjaink étkeztetéséhez mindennemű evőeszközt biztosított. A helyi gyülekezet vezetői és hívei is szívélyes szeretettel tették magukévá e nemes ügyet. A főzés művészetében Szilágyi Erzsébet szakácsnő jeleskedett, kinek a konyhában segítségére volt a zerindi gyülekezet három presbiter asszonya: Hígyed Erzsébet, Kiss Irma és Mészár Irénke, valamint Vass Enikő, Szilágyi Andrea, Erdődi Rózsika, Csáki Appolónia, Dénes Erzsébet és mások. A helyi IKE tagjai a felzárkózásban segítettek. A tábor kiadásait az erdőháti gyülekezetek és a résztvevő ifjak anyagi támogatása biztosította. A zöldségféléket a zerindi gyülekezet hívei hordták össze.

A tábor vezérigéje a Jn 1,44-ben van megfogalmazva: Kövess engem! Ennek az igei üzenetnek a jegyében álltak elő a reggeli és esti áhítatok megtartására, Krisztus követésének útjára lelkesíteni az ifjakat, a lelkipásztorok: Dénes József helyi lelkipásztor tartotta a megnyitó áhítatot, majd este Lőrincz Lóránd vadász, a továbbiakban Demeter Szilárd mezőbaji, Komlósi Szilvia feketegyarmati teológus, Papp Csaba szentleányi ifjúsági elnök és Földesy Márta erdőgyaraki lelkipásztorok. A számbavétel után, terített asztal mellett Módi József aradi

esperes köszöntötte az ifjúságot és kérte Isten áldását a tábor életére. Csáky Barna Zsombor ismertette a házirendet, majd Filep Ferenc, az Erdőháti Szövetség elnökének buzdító szavai hangzottak el.

Az első napon, az ebéd után került sor az ismerkedésre, csapatépítésre, bemutatkozásra. A szabadtéri programok a község megújított, megszépült központjának főterén és parkjában zajlottak. Nagy nyere-

mát mutató, felszabadult légkört teremtő előadás, több odaillő történettel fűszerezve tárta fel a Jézussal való járásnak és az Ő követésének buktatóit.

Az előadást a csoportonkénti megbeszélés követte. A délutáni szabad, alternatív foglalkozás keretén belül a Krisztussal „járnai akarók” Dénes Attila jóvoltából megtekinthették a *Mindenható* című filmet. Ugyanakkor a tábor tízes csoportokban megcsodálhatta a Szénási Ferenc otthonában felállított szövegcséket, „osztóvátát”, szemlélhet-

DÉNES JÓZSEF nagyzerindi lelkipásztor

FOLYTATÁSA A 6. OLDALON

Hagyománykezdés. Nyolc gyülekezet ifjúsága képviseltette magát első erdőháti ifjúsági táborban

mény volt a tábori rendezvények tekintetében Csáky Rozália személye. A tábor szakszerű megszervezésében vállalt vezető szerepe mellett, a szabadtéri foglalkozások által lopta be magát az ifjúság szívébe. Segítségére voltak Jakab Zsuzsa és barátja, mint ifjak az ifjú életek között.

A szabadtéri foglalkozást a helyi település bemutatása követte. Fazekas József ny. történelemtanár érdekes előadásában kitért a falu történetére kiemelve falunk büszkeségét, a képtárat. Előadás után megnyílt a képtár ajtaja és az ifjúság megtekinthette a gyönyörű és értékes festményeket. A legtöbb festmény az évenként megrendezett zerindi festőtáborban részt vevő művészekről származik. Megalapításában orosz-lán része volt Fazekas tanár úrnak is.

Az esti áhítatok alkalmával áttüzesedett lelkek minden este tábortűz mellé ültek a kúria kertjében, ahol a tűzmester a helyi gyülekezet gondnoka, Pap Sándor volt. Patogó szikrák világították meg a boldog tekinteteket, miközben szólt a gitár, a hegedű és szintetizátor. Máskülönben a tizenkét erdőháti gyülekezet lelkipásztorai mind megfordultak, felvigyáztak a táborban, kivétel az, aki el volt utazva.

A második napon pankotai lelkész testvérünk, Szász Zoltán előadására került sor *Járnál Vele?* cím alatt. Az ifjúság nyelven szóló, fiatalos lendülettel, a párbeszéd for-

MÜLLER DEZSŐ

Harangkehely

Nem lettem
hűvös árnyék
izzó sebeket enyhítő
hideg jég

nem lettem
zord vadnyom
útbaigazító
sekély keréknyom

nem lettem
szilaj panasz óhaj
emésztő lángokban
didergő sóhaj

s nem lettem
oltalom sátor
szótüzeket oltó
serény kömnyzapor

de míg odafönn
kéklik az ég
kárptólásul bárcsak
harangkehely lehetnék.

A feketeerdői presbiterek szolgálata

A presbiterek és diakónusok szolgálata a Feketeerdői Református Gyülekezetben.

I. Gyülekezetvezetés

1. Az ünnepnap (vasárnapi) és a hétköznapi gyülekezeti alkalmakon lehetőségük szerint lelkiismeretesen részt vesznek, példát mutatóan ezzel az egész gyülekezet számára.

2. A presbiteri istentiszteleten aktívan is részt vesznek az istentisztelet levezetésében.

3. Az istentiszteletre és a biblióróra Bibliával és énekeskönyvvel jönnek, példát mutatóan ezzel az egész gyülekezet számára.

4. Istentisztelet előtt összegyűlnek a gyülekezetben és valamelyik presbiter imádságát követően együtt vonulnak be az istentisztelet helyére.

5. Istentiszteleten a számukra kijelölt „presbiterek padjában” foglalnak helyet.

6. Istentisztelet után a gyülekezetben rövid munka-megbeszélésre havonta egyszer a diakónusokkal együtt visszamaradnak.

7. Az istentisztelet-felelős presbiter minden istentiszteleten és a biblióra-felelős presbiter minden imaközösséggel egybekötött bibliórán lehetősége szerint lelkiismeretesen részt vesz, példát mutatóan ezzel a presbitertársai és az egész gyülekezet számára.

8. Az istentisztelet-felelős presbiter az istentisztelet megkezdése előtt felolvas egy kijelölt részt a Bibliából és megkezd egy gyülekező éneket, a biblióra-felelős presbiter pedig a biblióra megkezdése előtt megkezd egy gyülekező éneket a gyülekezet számára.

9. Ha a lelkipásztor nem tud részt venni az ünnepnap (vasárnapi) vagy hétköznapi gyülekezeti alkalmak valamelyikén, akkor az azzal megbízott felelős presbiter gondoskodik az istentisztelet vagy biblióra levezetéséről.

II. Családok lelkipálcázása

1. Minden év elején a lelkipásztor kíséretével a körzeti presbiterek meglátogatják otthonaikban a gondozásukra bízott testvéreket.

2. A lelkipásztor heti rendszerességgel végzett családlátogatásait a körzeti presbiterek előkészítik és szükség esetén azokra elkísérik.

III. Anyagi ügyek

1. Az egyházi szolgálatot fenntartó járulékok összegyűjtik a gondozásukra bízott testvérektől és az önkéntes adományok összegéről kiállított nyugtákat visszajuttatják az adományozóknak.

2. A vasárnapi és hétköznapi gyülekezeti alkalmak után az alelnök-presbiter (gondnok) beiktálja a jelenlévők számát, a pénztáros-presbiter pedig a perselypénz összegét.

A presbiterek külön megbízatása

1. Épület- és tűzifafelelős presbiter
Szolgálata: - az egyházközösség épületeinek karbantartásáról gondoskodni,
- a téli tűzifát beszerezni és felvágatni.

2. Iratterjesztés-felelős presbiter
Szolgálata: - a megrendelt folyóiratok és eladott hitépítő könyvek árát összegyűjteni.

3. Istentisztelet-felelős presbiter
Szolgálata: - lelkipásztor hiányában az istentiszteletet presbitertársai segítségével levezetni,
- a kórus istentiszteleti szolgálatát előkészíteni és levezetni.

4. Úrvacsora-felelős presbiter
Szolgálata: - úrvacsorai közösség alkalmával a lelkipásztorral az asztal körül segíteni,
- az úrvacsorához kenyert és bort adományozók neveit nyilvántartani.

5. Biblióra-felelős presbiter
Szolgálata: - lelkipásztor hiányában a bibliórát levezetni.

6. Vendéglátás-felelős presbiter
Szolgálata: - a vendégek fogadását és ellátását megszervezni,
- a vendéglátásban részt vállallók neveit nyilvántartani.

7. Tisztaság-felelős presbiter

Szolgálata: - az egyházközösség épületeiben a szükséges nagytakarítást megszervezni,
- a takarításban részt vállallók neveit nyilvántartani.

8. Virágfelelős presbiter

Szolgálata: - gondoskodni az istentisztelet helyén a vázába friss vagy száraz virágról,
- gondoskodni az illető ünnep idejére adventi koszorúról és karácsonyfáról,
- gondozni a virágokat a templomban.

A diakónusok szolgálata

I. Gyülekezetvezetés

1. Az ünnepnap (vasárnapi) és a hétköznapi gyülekezeti alkalmakon Bibliával és énekeskönyvvel lehetőségük szerint lelkiismeretesen részt vesznek, példát mutatóan ezzel az egész gyülekezet számára.

2. Istentisztelet után a gyülekezetben rövid munka-megbeszélésre a presbiterekkel együtt havonta egyszer visszamaradnak.

II. Betegek lelkipálcázása

1. Jelentik a lelkipásztorral, ha a gyülekezeti tagok közül valaki megbetegedett vagy kórházban volt, a beteglátogatást megszervezik és arra a lelkipásztorral szükség esetén elkísérik.

III. Szegények anyagi támogatása

1. A diakóniai perselybe szükség szerint gyűjtést szerveznek helyi és nem helyi rászorulóknak megsegítésére.

2. A gyülekezet gyermekei, fiataljai számára a gyermek- és ifjúsági evangelizációs héten szeretetvendégséget szerveznek és ajándékcsoportokat állítanak össze karácsonyra.

3. A külföldi testvérgyülekezet diakóniára szánt adományait (készpénz, élelmiszer, használatruha, stb) a rászorulókhöz eljuttatják.

KÖVESS ENGEM

FOLYTATÁS AZ 5. OLDALRÓL

ték a hagyományörző család háziasszonya, Zsuzsa asszony által bemutatott szövési technikákat, valamint megtekinthették az általuk készített mézestészta-csodákat és a különböző, háziszöttekből, kézimunkával kiművelt népi örökségeket, a tipikusan zerindi terítőket.

Módi Kinga ágyai nagytiszteletű asszony az origami rejtelmeibe vezette be a kultúrtermet betöltő ifjúságot, és a fúrge, ügyes kezét és ujjakat igénylő kézimunkák biztosították a nem kevés örömet nyújtó elfoglaltságot. A szabad foglalkozás rendjén a fiúk főleg a bőrgolyó rugdosásában lették örömeiket.

A nap másik kiemelkedő eseménye a zene és énektanulás volt. Ennek mesterei: a Demeter lelkiésházaspár, Dénes Erzsébet, Földesy Márta és Komlói Szilvia voltak, az utóbbi gitárral a kezében. A programban minden napon szerepelt többszöri alkalommal énektanulás és így ifjaink sok új énekkel gazdagodtak. Zenei téren Komlói Szilvia teológusnőnek jutott a főszerep, aki saját dalaiból készült, első CD lemezét is az ifjúság asztalára tette és szívére helyezte. Segítségére volt nagyszerű zongorakíséretével Prentel Mihály, a helyi gyülekezet „volt” ifjúsági zenei vezetője és elnöke.

Az esti áhitat után, amit szintén Komlói Szilvia tartott, az eső ellenére is felgyűlt a tábornak, mintha csak az Illés kármeli csodaoltára kapott volna lángot.

Az utolsó tábori napon kezdetét vette a csoportonkénti kiértékelése a tábornak, máris a jövő felé terelve a gondolatokat, hiszen Földesy Márta leleményessége és ötletessége folytán arra a kérdésre kellett feleletet adni, hogy ők a jövőben hogyan szerveznének meg egy táborot? Mi az, amit még szívesen beillesztenének a tábori programba? Az így jól megtornáztatott lélek és szellem újraerősítője, katalizátora az együttlételet záró áhítatnak Igéje volt, szintén Földesy Márta tolmácsolásában: Ti vagytok a föld sója (Mt 5,13).

Köszönetet mondunk mindazoknak, akik anyagilag, szellemileg és lelkieken, vagy kétkezi munkával járultak hozzá ahhoz, hogy ez a tábor létrejöhesse és minden ékes szép rendben mehessen végbe. Mindezért Istené legyen a dicsőség!

AJÁNLÓ

Egyházzenei honlap született

„A Krisztusnak beszéde lakozzék ti bennetek gazdagon, minden bölcsességben, tanítván és intvén egymást zsolnárokkal, dicséretekkel, lelki énekekkel, hálaival zengedezvén a ti szívetekben az Úrnak.” Kol 3,16

Áldás, békeség az olvasónak! Fontos-e nekünk az egyházzene? Milyen zenét szeretünk, milyet hallgatunk és milyet tanítunk? Ismerjük-e értékeinket, szeretnénk-e az istentiszteleteket szebbé, jobbá tenni, megtanulni, hogyan építsük be az egyházzene gyöngyszemeit szolgálatainkba, megfelelő kórusanyagot tanítani ünnepi alkalmakra, szeretnénk-e tájékozódni az egyházkerület vagy az anyaország egyházzenei programjairól? Ha igen, akkor mindehhez szeretnénk most segítséget nyújtani egyházzenei honlapunkkal.

A Királyhágómelléki Református Egyházkerület (KRE) egyházzenei honlapjának szükségessége az öt éve indult Kántorképző Tanfolyam munkálatai során fogalmazódott meg. Az egyházkerületben zajló egyházzenei reform munkálataiban, a Magyar Református Énekeskönyv bevezetésének folyamatában, a kántorok képzésének munkájában nélkülözhetetlen egy olyan szakmai adatbázis, mely segíti a kántorok, egyházzeneészek munkáját, tájékoztat az egyházkerületben zajló zenei eseményekről, ugyanakkor fontos szerepe van a kapcsolattartásban. Nemcsak az egyes egyházmegyék, hanem Erdély és a határon túli magyar egyházak zenei eseményeibe is szeretnénk betekintést nyújtani.

A mögöttünk lévő húsz esztendő egyházzenei eseményei fontos mérföldkövei voltak a ma már folyamatosan működő nyári Kántorképző Tanfolyamnak, az őszi kántorkonferenciák megszervezésének. Minderről az *Egyházzene-Eseménynaptár* rovatban olvashatunk bővebben. A kántorok munkájához bőséges kottatárat kínálunk az *Oktatás* rovatban. A szakmai képzés igénye elengedhetetlen, amely nemcsak a gyülekezetek, lelképászorok, hanem a kántorok részéről is évről-évre nagyobb hangsúllyal jelentkezik. A *Kántorképzés* rovatban a képző adattárát találjuk. A *Képgalériában* az elmúlt öt év kántorképzőiről, konferenciáiról találunk képes beszámolót. A *Kapcsolat* rovatot

Egyházzene a világhálón: www.krefegyhazzene.ro

az egyházkerület kántorainak címlistájával szeretnénk kiegészíteni.

A KRE-ben a 2010-es esztendőben zajlott tisztújítások eredményeképpen 2011 januárjában megalakult az Egyházkerületi Zenei Bizottság, melynek tagjai a kilenc egyházmegye zenei eseményeinek ötletgazdái, szervezői, felügyelői és szakmai irányítói. Bízunk benne, hogy a bizottság tagjai között felelősségteljes munkatársi kapcsolat épül ki, mely reményeink szerint egy új kezdet is lesz a kántorok szakmai megbecsülésének erősítésében, a kántorok és lelképászorok jó munkatársi kapcsolatának kialakításában. Mindezekben túl a legfontosabb az istentiszteletek zenei részének szebbé, jobbá, minőségivé tétele, mely vasárnapról vasárnapra segít a híveknek nemcsak szívvel és szájjal, hanem értelmesen dicsérni az Istent. A *Címlapon* a Zenei Bizottság munkája valamint a kilenc egyházmegyében szervezett zenei események kronikája követhető nyomon. A *Fórum* lehetőséget nyújt majd a kántoroknak a beszélgetésre, szakmai kérdések megvitatására.

Kísérje Isten áldása a most induló honlapot (www.krefegyhazzene.ro), segítse az egyházzenében tevékenykedők munkáját, fűzze szorosabbá a munkatársi kapcsolatokat, legyen szócsöve a megoldásra váró feladatoknak és nyújtson segítő kezét mindazoknak, akik igénybe veszik. Köszönetet szeretnék mondani **Rácz Lóránd Márton** zenetanárnak, a Zilah-Belvárosi Református Egyházközség kántorának, aki szakértelemmel, elkötelezettséggel több hónapi munkával dolgozott a honlap szerkesztésén, Isten adjon áldott magvetést és gazdag aratást.

OROSZ OTILIA VALÉRIA egyházkerületi zenei előadó

DERÚS PERCEK

Inkább a búza...

Apai nagyapám, Makay Elek, a szatmárhegyi pap egy lakodalom alkalmával, amikor valaki véletlenül fölborított egy teletöltött borospoharat, azt találta mondani, hogy inkább egy véka búza ömöljön ki, mint egy pohár bor.

Hívei megbotránkozva szóltak a felelőtlen kijelentésre:

- De hát mégis, tiszteletes úr!... a búza az mégis csak az élet!

- Igen - hangzott a bölcs válasz - ám a kicsorgott búzát össze lehet szedni, de a kiömlött bort soha!

MAKAY BOTOND

MAGYARNAK LENNI (3.)

Őshaza, vándorlási vonal

Legalább annyira „csiklandós” téma az őshaza, vándorlási vonal, a Kárpát-medence felé „sűrülő” ősök állomáshelyeinek, formálódásának a kérdése, mint az etnikai gyökerek „kitapogatása”.

Kiszeli István, aki az őshazát Belső Ázsiába helyezi, a következő „útvonalat” tulajdonítja a hun-ujgor-magyar ősöknek:

- először a turáni alföldön telepedtek le (ez a terület a dél-Ural, Kaspi-tenger, az Aral-tó és a Tien-san között terült el);

- másodsorban a Kubán folyótól délre, a Kaukázus vidékén volt, a grúzok és örmények szomszédságában (s nem az Ural vidékén); Kiszeli szerint az ősmagyarok két csoportból jött létre: a magyarul beszélő szabir hunból és a törökül beszélő onogur türkből;

- harmadik állomás Magna Hungaria volt, ahonnan a honfoglaló magyarokéhoz hasonló leletek kerültek elő a kb. 150-nyi sírból;

- a negyedik állomás Levedia volt, a Don-Dnyeszter; s az Azovi-tó között, majd innen ötödik letelepedési helyükre, Etelközbe érkeztek a szabir-türk ősök.

Etelköz egy 360.000 km²-nyi terület a Kárpátok, a Fekete-tenger és a Volga folyó között. Ebből a korból már írásbeli dokumentumok is maradtak ránk, s Ibn Rusztaht szerint „... a magyarok hatalma kiterjedt mindazon szlávokra, akik közel laktak hozzájuk. Súlyos adókat vetnek ki rájuk.” A kortárs Bölcs Leo (886-911) görög császár objekciója: „A magyar népes és szabad nemzet... kevés bennük az összetartás... az ő népük sok törzsből van összeszerkesztve... nem hagynak fel a harccal, amíg erősen le nem veretnek.”

A perzsa krónikás, Ibn Rusztaht írta: „A besenyők és eszegal bolgárok tartománya közt terült el a magyarok földje. 20.000 lovasuk van, fejedelmüket kendelnek nevezik: ez a név királyi cím; aki tényleg uralkodik, azt dšilának nevezik.” (Harmadik tisztség a horka volt.)

Az ősi hagyomány szerint a magyarokat már Lebédiából a turul, a kerecsensólyom vezette Etelközbe, s miután a hét törzs a vérszerződésben szövetséget kötött egymással, várták a táltos által értelmezett jelet arra, hogy Attila örökébe, Hunniába lépjenek. (Beccur Gyula: Vérszerződés)

Bizony-bizony, már a tulajdonképpeni honfoglalás előtt ismertek voltak őseink, jó és rossz vonatkozásban egyaránt: volt hazájuk, harci erényeik, persze gyeplős önzőséggel, rátartással együtt. Ma pedig egy van:

„Titokzatos messzeségben
Istent keres magyar hangja.
Régi honát, testvéreit – mást se
tehet – sirogatja.”

(József Attila: Bús magyar ének)

BOROS J. ATTILA

✿ **BUDAPESTI NYARALÁSON VOLTAK A VÁRADI ROMA ÉS MAGYAR GYEREKEK.** A Királyhágómelléki Egyházkerület Cigánymissziós Központjába járó roma és magyar gyerekeknek szervezett táborozást az intézmény vezetője, **Nagy József Barna** és munkatársai. Az öt napos budapesti nyaralás során ellátogattak az Állatkerbe, a Természettudományi Múzeumba, az Országházba, volt hajókázás a Dunán, városnézés és sok játék a tábornak helyet adó, az Erdélyi Gyülekezet által létrehozott és működtetett Reménység Szigetén. A kilenc gyerek még sohasem járt Magyarországon, de sokan még Nagyvárad határain kívül sem. A tábor felejthetetlen emlékeket jelent a gyerekek és kísérőik számára is. Öt nap többet jelentett a cigány és a magyar gyerekeknek egymás megismeréséhez, mint akár egy iskolai év. Az öt nap alatt mindenki elfelejtette, hogy milyen nemzetiségű, milyen anyagi háttere van a családjának, csupán az volt fontos, hogy egymásra utalt, együtt játszó gyerekek. Bizunk benne, hogy a jövőben is így tudnak egymásra tekinteni, és így tudunk mi is – felnőttek – rájuk tekinteni. Köszönet a nyaralás lehetőségéért a Bethlen Gábor Alapnak, az Erdélyi Gyülekezetnek és az Egyházkerület vezetőségének.

N. J. B.

✿ **KÁRPÁT-MEDENCEI FIATALOK TALÁLKOZÓJA NAGYVÁRADON.** A Kárpát-medencei magyarok régiók fiataljai közötti kapcsolat élővé tételét tűzte ki célul a tíz évvel ezelőtt első ízben megszervezett Kárpát-medencei Nyári Egyetem (KMNYE) a nagyváradi Partiumi Keresztény Egyetemen. **Tőkés László**, akkor még királyhágómelléki püspökként, illetve a helyszínt biztosító felsőoktatási intézmény elnökeként támogatta a fiatalok kezdeményezését, melyet az önképző tudásvágy, valamint az ismerkedésre és tartalmas szórakozásra való igény hívott életre. Az eredeti célkitűzéseknek többszörösen eleget téve, a tíz év alatt mintegy ezer fiatal mozgósított a rendezvény.

Augusztus 14-én a Partiumi Keresztény Egyetem dísztermében **Ráksi Lajos** egyetemi lelkész igehirdetésével vette kezdetét az idei nyári egyetem. **Csúry István** püspök az együtt gondolkodás fontosságára hívta fel a mintegy száz fiatal figyelmét. **Márkos István**, a Partiumi Keresztény Egyetem Diákszervezetének elnöke rámutatott, hogy a közel egy hetes jubileumi rendezvényre minden korábbi résztvevőt meghívtak. **Almássy Kornél**, az I. KMNYE főszerkesztője a kezdetekről szolt az egybegyűlteknek.

Az egy hét ideje alatt a résztvevők tudományos előadásokon, továbbá kulturális és szórakoztató programokon vehettek részt. A szerdai nap folyamán Verespatakon is látogatást tettek, ahol megismerhették az Aranybánya projekt történetét és jelenlegi helyzetét.

✿ **II. EGYHÁZKERÜLETI SZÍNJÁTSZÓCSOPORTOK TALÁLKOZÓJA (KRISZT).** A KRISZ és a Nagyvárad-velencei Református Egyházközösség (ez utóbbi mint ötlet- és házigazda) meghirdeti a II. Egyházkerületi Színjátszócsoportok Találkozóját (KRISZT) november 12-i dátummal. Fontosabb tudnivalók: a másorral jelentkező csoportok előadása, mely lehet színdarab (klasszikus vagy modern szerzőtől, akár saját szerzemény), pantomim, bábelőadás, rockopera, stb. kimondottan vallásos témájú lehet és időtartama nem haladhatja meg a fél órát. Ha lehet, kevés díszletet igénylő.

Kérjük az előadandó mű címének és szerzőjének megnevezését, a műről egy nagyon rövid (negyed oldalnyi) ismertetőt, valamint a szereplők/előadók névsorát, ill. hogy ki a rendezője (mindezek a kinyomtatandó műsorfüzet és a zsűri számára szükségesek).

A fent megadott dátumon, egy rövid biblia magyarázattal, a kezdési időpont de. 10 óra. A találkozó helyszíne a Petőfi Sándor kultúrotthon (a velencei templom tözsomszédságában), Nagyvárad, Kolozsvári út 85 szám. A színjátszócsoportok találkozója egy napos és a résztvevők számára biztosítunk étkezést. Jelentkezési határidő: **október 1.**

Szeretettel batorítunk és ugyanakkor várunk több ifjúsági (gyülekezeti és intézményi) csoportot is erre a missziói célból rendezendő színjátszócsoportok találkozójára. Elérhetőségek: 0723465499, 0259417285, varadvelence@freemail.hu.

A szervező intézmények nevében:

KÁNYA ZSOLT ATTILA LELEKIPÁSZTOR, **KRISZ** ELNÖK - **FARKAS ANTAL** NAGYVÁRAD-VELENCEI LELEKIPÁSZTOR

✿ **TIZENNEGY EGYHÁZAT ÉS VALÁSFELEKEZETET ISMERT EL A MAGYARORSZÁGI ÚJ EGYHÁZÜGYI TÖRZVÉNY.** A jogszabály értelmében az Országgyűlés a következő egyházakat ismeri el: Magyarországi Katolikus Egyház, Magyarországi Református Egyház, Magyarországi Evangélikus Egyház, Magyarországi Zsidó Hitközségek Szövetsége, Egységes Magyarországi Izraelita Hitközség, Magyarországi Autonóm Orthodox Izraelita Hitközség, Budai Szerb Orthodox Egyházmege, Konsztantinápoli Egyetemes Patriarchátus – Magyarországi Orthodox Exarchátus, Magyarországi Bolgár Orthodox Egyház, Ma-

gyarországi Román Orthodox Egyházmege, Orosz Orthodox Egyház Magyarországi Egyházmegeje, Magyar Unitárius Egyház Magyarországi Egyházkerülete, Magyarországi Baptista Egyház, Hit Gyülekezet. A törvény 2012. január 1-jén lép hatályba.

✿ **HARANGSZÓ A VILÁGHÁLÓN IS.** A partiumi reformátusok lapja több, mint két éve a világhálón is önálló, naponta frissülő tartalommal jelentkezik a harangszo.blogspot.com oldalon.

Székel asztali áldás

Étkezés előtt

*Ki asztalt teritesz az égi madárnak,
Teríts asztalt,
teríts szegénynek s árvának!
Nyújtsd ki Atyánk,
nyújtsd ki jószágos kezedet!
Adj a koldusnak is tápláló kenyeret!
Ételben, italban legyen bőven részünk,
Gondviselő Atyánk,
könyörögve kérünk!
Ámen.*

Étkezés után

*Gondviselő Atyánk,
asztalodtól kelve,
szívből hálát adunk,
kezünket összetéve.
Áldd meg ezt a házat,
s ennek a gazdáját!
Fordítsd vissza néki a vendéglátását!
Szánd meg a szegényt,
a szenvedőt s az árvát,
s a benned bizóknak
viseld mindig gondját!
Ámen.*

IDÉZŐJEL

„Z. egyre az örökkévalóságra sandít, Istenre, sorsra, nagy időre. M. a hatalomra sandít, vezérré, posztra, kitüntetésre, sarzsra. G. a közönségre sandít, tetszési indexre, sikerre, pénzre. L. nem sandít semmire. Úgy tesz, mint a fák, felhők, kövek. De mivel a fák, felhők, kövek nem tesznek így, mégiscsak sandítás ez: Istent dicséretesnek tartja, a hatalom kitünteti érte, és méltán hangzik fel felette a piaci siker. Nincs sandák között önála sandább. Nincs sandaságban önála nagyobb!”

SZILÁGYI ÁKOS

Harangszó

A Királyhágómelléki Református Egyházkerület gyülekezeti lapja
ISSN 1221 - 0323
Megjelenik kéthetente. Ára 1,50 lej.

Felelős szerkesztő: Fábiani Tibor. Szerkesztőségi titkár – olvasószerkesztő: Babes Arday Erika. Tördelőszerkesztő: Petrikó Ildikó. Külmunkatársak: Balázsné Kiss Csilla, dr. Csohány János, Kupán Árpád, Orbán Levente, Rác Ervin, Tóth Zsigmond. Szerkesztőség és levélcím: Harangszó, 410001, Oradea (Nagyvárad), str. Moscovoi (Szilágyi Dezső u.) nr. 14. Tel.: 0259/416-067. E-mail: harangszo@yahoo.com. Honlap: www.kiralyhagomellek.ro, <http://harangszo.blogspot.com>. A terjesztés a lelkész hivatalokon keresztül történik. A lapban megjelent cikkek nem feltétlenül a szerkesztőség álláspontját tükrözik. Kéziratot nem örzünk meg és nem küldünk vissza. Készült a Királyhágómelléki Református Egyházkerület Szenci Kertész Ábrahám nyomdájában. Felelős vezető: Wagner Erik.